

เรื่องเก็บตกจากชีวิตครู

นำเสนอเมื่อ : 20 พ.ย. 2552

เรื่องสั้นซึ่งเป็นเรื่องเก็บตกจากเสี้ยวหนึ่งของชีวิตการเป็นครู โดยทำการสอนอยู่บนดอยชนเผ่าลาหู่ระหว่าง 2539-2552 และลาออกจากราชการเมื่อ 30 กันยายน 2552 ตามโครงการเกษียณก่อนกำหนด

เรื่อง เธอจะไปตายหรือ

โดย นายเกรียงศักดิ์ เกตุแก้ว (ครูเกรียง/หนองผ่า)

ช่วงปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งเหลืออีกไม่กี่วันจะเข้าสู่โครงการเกษียณก่อนกำหนด ได้มีโอกาสพูดคุยกับนัก

เรียนตัวเล็ก ๆ ของโรงเรียน ปกตินักเรียนเหล่านี้ ยังไม่สื่อสารกับพวกเราได้อย่างถูกต้อง เพราะคุยกันคนละภาษา (เผ่าลาหู่)

แต่ก็พอพูดกันรู้เรื่อง บางประโยค บางคำก็พูดกลับประโยค กลับคำ เช่น คัดลาย ก็เป็น ลายมือคัด แต่เวลาชวนพวกเขาคุยก็

สนุกดี มีอะไรเขาก็พูดตรง ๆ มีเรื่องอะไรเกิดขึ้นที่บ้าน เข้า ๆ มากี่จะมาเล่าให้ฟัง เราก็พยายามฟังและพยายามเข้าใจไปด้วย

มีนักเรียนอนุบาล ๒ คนที่สะดุดตาอยู่เสมอ คือ ปูเป้ และ ลالا เพราะเธอทั้งสองชอบแต่งชุดประจำเผ่ามาโรงเรียน

เป็นประจำ ปูเป้ กับ ลالا อายุเท่ากัน หน้าตาน่ารักมาก รู้ไหมครับว่า ปูเป้ กับลาลาที่อายุเท่ากัน แต่เธอทั้งสองเป็นนา

กับหลาน ทั้งนี้ ปูเป้เป็นน้องคนสุดท้องของแม่ ลالا ลักษณะเด่นของเธอทั้งสองอีกอย่างหนึ่งคือ จะยกมือไหว้ครูทุกคน

ได้สวยงามมาก โดยไหว้ย่อเข้าแบบถอนสายบัว

ด้วยความน่ารักของเด็กทั้งสอง ทุกเช้าก่อนจะเข้าสอน ผมมักจะแวะเวียนพูดคุยกับเธอทั้งสองเป็นประจำ

"ปูเป้ ลالا สวัสดีครับ"

ทันทีเลย ปูเป้ ลالا ย่อตัวลงและไหว้ทำสวยงามเหมือนเช่นทุกวัน

"เก่งมาก เข้านี้ทานข้าวกับอะไรนะ"

"เรานี่ กินกับ ทอดไข่" ลาลารับตอบ

"ปู่เป้ละ ทานข้าวกับอะไร"

"แม่เรานี่ ให้ไก่กิน"

"นี่ปู่เป้ ลالا ครูมีอะไรจะบอกเธอนะ อีกสองสามวันครูจะไม่มาโรงเรียนแล้ว
ครูจะไม่เห็นหน้าเธออีก ครูคงคิดถึง

พวกเธอและนักเรียนทุกคน"

ปู่เป้ ทำหน้าสงสัยและเอ๋อถามว่า

"ครู เธอจะไปตายหรือ"

ไม่รู้จะพูดอย่างไร การสนทนาเข้านี้จบลงเอาดี้อ ๆ